การกระทำทารุณทางเพศต่อเด็กคืออะไร ?

การกระทำทารุณทางเพศต่อเด็ก คือเมื่อผู้ใหญ่กระทำทารุณต่อเด็กไปในทางที่เกี่ยวกับเพศเพื่อความพอใจของตนเอง ซึ่งอาจรวมถึงการถูกเนื้อต้องตัวเด็กโดยที่เด็กไม่ต้องการ หรือบังคับให้เด็กจับต้องตัวผู้ใหญ่ ให้เด็กดูภาพลามก พูดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เปิดเผยร่างกายตัวเองให้เด็กเห็น จูบ ร่วมประเวณี ใช้นิ้ว หรือสิ่งของสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศ สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง และอื่นๆ ผู้กระทำผิดจะใช้การควบคุมอารมณ์ ขู่ให้เด็กกลัวว่าจะทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ข่มขู่ หลอกลวง และมักใช้ความรุนแรงทางกาย

การร่วมประเวณีระหว่างคนในสายเลือดเดียวกันเป็นกิจกรรมทางเพศที่บุคคลในครอบครัวร่วมสายโลหิตหรือญาติ กระทำต่อบุคคล/เด็ก ผู้กระทำผิดอาจเป็นสมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัว รวมทั้งพ่อ ลุงอา พี่น้องผู้ชาย ปู่ตา หรือหลานชาย หรือผู้ที่มีหน้าที่ดูแลเด็กผู้นั้นเช่น บิดาเลี้ยง ผู้ที่อยู่กินฉันท์สามีของมารดา หรือ บิดาอุปถัมภ์

ถ้าท่านทราบว่าลูกของท่านถูกการกระทำทารุณทางเพศ ท่านจะมีความรู้สึกวุ่นวายหลายอย่าง ท่านอาจรู้สึกว่าชีวิตตนหมดหวังสิ้นท่า และทุกๆอย่างในชีวิตชุลมุนวุ่นวายไปหมด เป็นการยากที่จะเผชิญความจริงที่ว่า ผู้ที่กระทำทารุณต่อเด็กส่วนมากเป็นผู้ที่เด็กรู้จักและไว้ใจ และการกระทำทารุณต่อเด็กส่วนมากจะเกิดขึ้นในบ้านนั่นเอง

การกระทำทารุณทางเพศต่อเด็กเป็นอาชญากรรม

เป็นเรื่องธรรมดาที่ท่านจะรู้สึกสับสนเมื่อทราบว่าลูกถูกกระทำทารุณทางเพศ ความรู้สึกอาจไปๆมาๆและในขั้นต้นท่านอาจรู้สึกชาและอยู่ในอาการช็อค ถ้าผู้กระทำทารุณต่อเด็กเป็นคนที่ท่านและลูกของท่านรู้จักและไว้ใจ ท่านอาจมีความรู้สึกเช่น:

- โกรธ
- รู้สึกว่าตัวท่านเองเป็นแม่ที่ประสบความล้มเหลว
- ละอาย
- ช็อค
- กังวลว่าคนอื่นๆในครอบครัวจะคิดอย่างไร
- สับสน
- รู้สึกผิด
- โกรธเขาที่เขาทำอย่างนั้น
- โกรธที่ท่านไม่ทราบหรือไม่สามารถหยุดยั้งเหตุการณ์นั้นได้

ถึงแม้ว่าท่านจะไม่รู้จักผู้กระทำทารุณต่อเด็ก ความรู้สึกก็จะคล้ายๆกันนี้

ทำไมฉันไม่รู้เรื่อง?

นี่คือคำถามที่ผู้เป็นมารดามักจะถามเมื่อทราบว่ามีการกระทำทารุณต่อเด็กเกิดขึ้นในบ้านตนเอง การร่วมประเวณีระหว่างคนในสายเลือดเดียวกันนั้นต้องอาศัยความลับ และปกติผู้กระทำจะช่ำชองในการใช้เล่ห์เหลี่ยม ทำให้เหยื่อเงียบ และการพูดชักจูง นอกจากนี้ ยังเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเขาอีกด้วยที่จะโกหกเด็กเกี่ยวกับมารดาของเด็ก และตำหนิมารดาของเด็กสำหรับความประพฤติของเขา เมื่อเรื่องมันเป็นอย่างนี้แล้วมารดาจะทราบได้อย่างไร?

"มีมารดาน้อยคนนักทราบว่ามีการร่วมประเวณีระหว่างคนในสายเลือดเดียวกันเกิดขึ้น จนกว่าจะได้รับการบอกเล่า"[1]

ฉันต้องรับผิดชอบกับเรื่องที่เกิดขึ้นไหม?

ท่านไม่ต้องรับผิดชอบที่มีการกระทำทารุณต่อเด็กเกิดขึ้น แม้ว่าท่านจะไม่สบาย ทำงาน ไม่พอใจ กลัวเขา หรือไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเขาอีกต่อไปแล้ว ไม่ใช่ความรับผิดชอบของท่านที่จะต้องมาคอยเฝ้าดูความประพฤติของผู้ที่กระทำทารุณต่อเด็ก ในความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่นั้นมีความไว้วางใจอยู่เป็นธรรมชาติ และผู้ที่กระทำทารุณต่อเด็กเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการทำลายความไว้วางใจนั้น

ความรู้สึกสับสนที่มีต่อผู้ที่กระทำทารุณต่อเด็ก

เป็นเรื่องธรรมชาติที่ท่านจะมีความรู้สึกสับสนต่อผู้ที่กระทำทารุณต่อเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเขาคือคู่ครองของท่าน ความรู้สึกเหล่านี้อาจเปลี่ยนเป็นความโกรธอยู่ระยะหนึ่ง แล้วก็เปลี่ยนเป็นอาลัยอาวรณ์เขา ท่านอาจรู้สึกว่าตนเองผิดที่ยังมีความรู้สึกกับเขาอยู่ และละอายใจที่จะเล่าให้คนอื่นฟัง เขาอาจบอกใครต่อใครว่าตัวเขาเองบริสุทธิ์ และทำให้ท่านหรือลูกของท่านเป็นผู้ผิด คนอื่นๆอาจสนับสนุนเขา และนี่อาจทำให้ท่านรู้สึกว่าอยู่ตัวคนเดียวและต้องลุกขึ้นมาป้องกันตัวเอง

ความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดกับลูกของท่าน

หลังจากเกิดเหตุการณ์ที่แสนทรมานขึ้นในชีวิตของลูกแล้ว ท่านอาจสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในตัวลูกและความประพฤติของลูก ถ้าลูกยังเด็กมาก อาจดูเหมือนว่าลูกจะสูญเสียความไร้เดียงสาและความเป็นเด็กไป ลูกอาจมีปัญหาในการนอน ตื่นเพราะฝันร้าย บางครั้งอาจดูเหมือนว่าลูก"หลุดโลก"ไปที่ไหนสักแห่ง ตัดตนเองออกจากเหตุการณ์ประจำวัน โปรดจำไว้ว่าความทรงจำสำหรับเรื่องที่เกิดขึ้นอาจหวนกลับมาได้ด้วยเหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกันเลย เด็กบางคนอาจรู้สึกอยากฆ่าตัวตายหรือทำลายตนเองหลังจากถูกกระทำทารุณทางเพศ และจำเป็นต้องมีการติดต่อกับผู้ให้คำปรึกษา และได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ

สิ่งที่ต้องทำเพื่อช่วยลูกของท่าน

ถึงแม้ท่านจะท่วมท้นไปด้วยความรู้สึกทั้งหมดในขณะนั้น ท่านก็จะต้องเข้มแข็งเพื่อลูก ปฏิกิริยาเบื้องต้นของท่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพื่อให้ลูกรู้สึกว่ามีผู้รับรู้และสนับสนุนเขา ท่านสามารถช่วยลูกได้โดย:

- ให้แน่ใจว่าลูกปลอดภัยและได้รับการป้องกันจากการถูกกระทำทารุณในโอกาสต่อไป
- เชื่อสิ่งที่ลูกเล่าให้ฟังและบอกให้ลูกรู้ว่าท่านเชื่อเขา
- ชมเชยลูกที่เล่าเรื่องให้ฟัง
- เน้นย้ำให้เห็นว่าไม่ใช่ความผิดของลูก
- ปล่อยให้ลูกพูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อลูกต้องการพูด อย่าเฝ้าเซ้าซี้ถามลูก
- พยายามเข้าใจว่าทำไมลูกจึงไม่สามารถบอกท่านได้ก่อนหน้านี้
- อนุญาตให้ลูกแสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผย
- เคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวของลูก ถ้าลูกไม่ต้องการให้คนอื่นทราบ

โปรดจำไว้ว่า
มันไม่ใช่ความผิดของท่าน
แล้วก็ไม่ใช่ความผิดของลูกของท่านด้วย

- ช่วยหาผู้ให้ความสนับสนุน /ผู้ให้คำปรึกษา/ครูให้ลูก ถ้าลูกต้องการจะพูดถึงเรื่องนี้
- เล่าให้ลูกฟังว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น เช่น การไปศาล พยายามอย่าปิดบังเรื่องราว
- ให้ลูกมีอำนาจในการตัดสินใจตามความเหมาะสมว่าจะทำอะไร
- ระวังอย่าสัญญาในสิ่งที่ท่านรักษาสัญญาไม่ได้

ดูแลตัวท่านเอง

แม้ว่าลูกของท่านจะถูกกระทำทารุณ แต่เป็นสิ่งสำคัญที่ท่านจะต้องดูแลตัวท่านเองด้วยเช่นกัน บางสิ่งบางอย่างที่ท่านสามารถทำได้...

- โปรดจำไว้ว่าไม่ใช่ความผิดของท่าน
- โปรดคำนึงถึงตัวท่านเอง เวลานี้เป็นเวลาที่ยากยิ่ง
- พูดกับสตรีคนอื่นๆที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน
- ขอความช่วยเหลือสำหรับตัวท่านเอง อาจเป็นจากเพื่อนหรือผู้ให้คำปรึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องหาใครสักคนที่ท่านไว้ใจได้

สิทธิของท่าน

ท่านมีสิทธิที่จะ :

- ได้รับการปฏิบัติต่อท่านด้วยความเอาใจใส่ เกรงใจและสมเกียรติและไม่ถูกวิจารณ์
- เก็บเรื่องไว้เป็นความลับ
- ได้รับการยอมรับด้านความจำเป็นทางศาสนา วัฒนธรรมและภาษาของท่าน
- ถามคำถามและได้รับคำตอบที่ท่านเข้าใจ
- มีล่ามสตรีมานั่งแปลให้ท่าน หรือแปลทางโทรศัพท์

ถึงตอนนี้จะทำอะไร.....

บางสิ่งบางอย่างที่ต้องพิจารณา คำถามบางข้อที่ต้องถาม หรือเรื่องบางเรื่องที่ต้องลงมือทำ

- ถ้าลูกของท่านถูกสามีหรือคู่ครองของท่าน หรือใครสักคนที่อยู่ร่วมกับท่านกระทำทารุณ ท่านต้องกระทำการป้องกันลูกของท่านไม่ให้ถูกทารุณต่อไป ท่านอาจเลือกที่จะออกจากบ้าน หรือให้บุคคลผู้นั้นออกจากบ้าน ท่านอาจเลือกที่จะเลิกหรือไม่เลิกกับเขาผู้นั้น ท่านอาจต้องพูดคุยกับใครสักคนว่าจะเลือกทำอย่างไร
- Department of Families จะเข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าเป็นเรื่องการร่วมประเวณีระหว่างคนในสายเลือดเดียวกัน และเกี่ยวกับเด็กอายุ18 ปีหรือต่ำกว่า หรือถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันเด็กดำเนินต่อเนื่องอยู่
- สำหรับลูกที่ไปโรงเรียน อาจจำเป็นต้องติดต่อกับครู/ผู้ให้คำปรึกษาประจำโรงเรียนเพื่อให้ความสนับสนุนลูกที่ถูกกระทำทารุณ
- ลูกคนอื่นๆก็อาจจำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนด้วย อย่าลืมพวกเขา
- ท่านจะตอบอย่างไรถ้าคนในชุมชนของท่านรู้เรื่อง?
- ในแง่กฎหมาย - จะเกิดอะไรขึ้นถ้าลูกของฉันแจ้งความเรื่องที่ถูกกระทำทารุณ? เขาจะเชื่อคำพูดลูกของฉันไหม? ใครช่วยเราได้ไหมเวลาให้ปากคำกับตำรวจ?
- ถ้าเป็นการร่วมประเวณีระหว่างคนในสายเลือดเดียวกัน ฉันจะไว้ใจเขาได้อีกหรือไม่?
- ฉันจะเชื่อใคร ถ้าเขาปฏิเสธว่าเขาไม่ได้ทำหรือพูดว่าเป็นความผิดของลูก?
- ถ้าเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นกับตัวฉันเองเมื่อตอนเป็นเด็ก .....ตอนนี้ฉันจะรู้สึกอย่างไร?

ผลิตโดย
Immigrant Women's Support Service

Qld Health provided funding to the
Immigrant Women's Support Service for this publication.

Copyright© Migrant Women's Emergency Support Service Inc. 2002
The copying of all or part of this brochure is not permitted without obtaining written permission from The Migrant Women's Emergency Support Service Inc.

มารดาบางคนพูดว่า:

- "ฉันรู้สึกเหมือนมีคนคอยควบคุมชีวิต ....."
- "ฉันรู้สึกเหมือนอยากจะแก้แค้น"
- " .... ฉันไม่พอใจระบบกฎหมายเลย"
- "ฉันน่าจะลงมือทำทันทีที่เกิดเรื่อง - คงจะดำเนินเรื่องทางกฎหมายง่ายขึ้น"
- "ไม่มีใครเข้าใจหรอกว่าคุณรู้สึกยังไงจนกว่ามันจะเกิดขึ้นกับตัวเขาเอง"
- "การมีความสัมพันธ์ใหม่เป็นการเสี่ยงอย่างยิ่ง ถ้าคุณมีลูก"

ความจริง

- คดีการกระทำทารุณร้อยละ 85 เด็กรู้จักตัวผู้กระทำทารุณต่อเขา.[3]
- ผู้กระทำการทารุณประมาณร้อยละ 90-97 เป็นผู้ชาย[1]
- การกระทำทารุณทางเพศเกิดขึ้นได้ในครอบครัว ทุกประเภท ไม่เลือกวัฒนธรรม ศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือระดับการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- น้อยนักที่เด็กจะโกหกเรื่องการถูกกระทำทารุณทางเพศ
- พบว่าคดีต่างๆเป็นความจริงร้อยละ 98[2]
- ถึงแม้จะไม่มีหลักฐานทางการแพทย์ว่ามีการกระทำทารุณทางเพศเกิดขึ้น ก็มิได้หมายความว่าไม่มีเรื่องเกิดขึ้น
- ไม่ว่าเด็กจะมีท่าสมยอมหรือไม่ กิจกรรมทางเพศระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กเป็นการกระทำทารุณต่อเด็กเสมอ[3]

หนังสืออ้างอิง

(1) *Facing the Unthinkable* (1990) Dympna House, NSW
(2) *Child Sexual Assault* (1985) NSW Child Protection Council
(3) *Child Abuse Prevention Information Kit* (1990) Department of Families